

Ἡ ἀρχή μου εἶναι, νὰ μὴν ἔχω κάμμιαν ἀρχήν.

Ἔτος δευτέρον.

Ἀθήναι, 25 Φεβρουαρίου 1884

Ἀριθ. 77+140

Ἡ ἀντεθνικὴ Τράπεζα

λέει, ἄρχισε πάλι καὶ κάνει στοὺς ἐμπόρους πιστώσεις.

Ἐγὼ, μ' ὅλη τὴν κουταμάρα μου, θαυμάζω δυὸ πράγματα ἀπάνω σ' αὐτὴ τὴν σπουδαιότατη ὑπόθεσι, ποὺ κόντεψε νὰ καταστρέψῃ ὅλο τὸ ἐμπόριο τῆς Ἑλλάδος.

Πρῶτο. Πῶς ὁ Τρικούπης θέλησε τρόπον τινὰ, νὰ ἀντιπολιτευτῆ τὴν Τράπεζα, ποὺ ἦτανε καὶ εἶναι ὑπότροφός της, καὶ πῶς τώρα τὰ συμβίβασε. Μήπως γύρευε πολλὰ καὶ τοῦδιναν λίγα, καὶ τώρα πῆρε λίγα ἀπὸ τὰ πολλὰ, καὶ μᾶς τᾶκανε πλακάκια; Καὶ =

Δεύτερο. Πῶς, ἀφοῦ εἶναι τόσαις, δόξα τῷ διαβόλῳ, Τράπεζαις στὴν Ἑλλάδα, δὲν μαζεύονται νὰ τὴν πολεμήσουν. Μήπως ὅλοι οἱ τραπεζίταις εἶναι μιὰ σπείτρα ληστῶν; Ἔτσι θὰ ἦναι = στὰ φαινόμενα μὲν διαιρημένοι, καὶ εἰς τὴν μερᾶσιὰ μιὰ σοῦμμα.

Ἄμ, ἂν ἦναι ἔτσι αὐτὰ τὰ συμπεράσματά μας, τότες νὰ παρακαλέσωμε τὸν βασιλέα νὰ παρτηθῇ, καὶ νὰ φέρωμε διουικητάς τῆς Ἑλλάδος τοὺς τραπεζίτας καὶ βασιλέα τὴν ἀντεθνικὴν Τράπεζα, ὅπως καὶ εἶναι.

Ἄλλὰ, θαρρῶ, πῶς στὴ μέλλουσα ἀναπομπεῦλα, πῶς δὲν θὰ τὴν σώσουν πλέον ὄχι γαλλικὴ φρουρὰ, ἀλλὰ καὶ οἱ διαβόλοι ποὺ θὰ τὴν πάρουν, ἂν καταβοῦν κάτω, γιατί, ὅπως πηγαίνει, φαίνεται, ὅτι πηγαίνει κατὰ διαβόλων.

Στὸ χορὸ

τῶν παιδῶν, ἦγουν σας τῶν παιδιῶν, ποὺ ἔγινε στὸ παλάτι ἦτανε, λέει, προσκαλεσμένα μέχρι δεκαεπτὰ χρονῶν κορίτσα.

Δεκαεπτὰ δὲ χρονῶν κορίτσα εἶναι πλέον παιδιὰ, ἢ γυναικάρες, ἢ ὁποιαίς, ἂν ἦτανε παντρεμμένες, μπορούσαν νὰ ἔχῃ καθε μιὰ ἑφτὰ παιδιὰ;

Ὅς τα καλὲ, καὶ δὲν εἶμαστε παιδιὰ, ὥστε νὰ μὴ καταλαβαίνωμε περὶ τίνος πρόκειται.

Ἡ Αὐλὴ τὰ κάνει ὅλα, καὶ τέτοια αὐλὴ θέλει γερὴ σκουπὰ, γιὰ νὰ ξεπαστρευτῆ ὅπως κατάντησε.

Στὸ Μαιευτήριον,

δηλαδὴς κεὶ ποὺ ξεγεννοῦν ἢ γυναῖκες, ὑπάρχει καὶ μιὰ μαμὴ, τῆς ὁποίας ἡ δουλειὰ εἶναι νὰ ξεμαυλιζῇ τῆς γυναῖκες, γιατί κα' οὕτῃ εἶναι ἐκ τῶν ἐξ ἐπαγγέλματος.

Γι' αὐτὴ τὴν ὑπόθεσι παρακαλᾶται ὁ διευθυντὴς τοῦ Μαιευτηρίου νὰ τὴν ξεδιαλέξῃ καὶ νὰ τῆς δώσῃ τὰ παπούτσια στὸ

χέρι, πρὶν βγοῦν στὰ πόρτα κατὶ πράγματα, ποὺ δὲν πρέπει νὰ βγοῦν καὶ ρεζιλευτοῦν ἐκεῖνοι ποὺ τὰ κάνουν.

Τῶν φρονιμῶν ὀλίγα, καὶ τὰ ὀλίγα εἶναι πολλὰ γιὰ κεινοὺς ποὺ κόφτει τὸ νιονιό τους καὶ καταλαβαίνουν, χωρὶς νὰ τοὺς τὰ ποῦμε τί λέμε καὶ τί θέλομε νὰ ποῦμε.

Πρὸς

τὸν Ἄντ. Καπράνον. Οὔτε σὲ εἶδα ποτὲ στὰ μάτια μου, οὔτε μουστειλες γράμμα γιὰ τὴν Βεργινία, καὶ ὅποιος θέλει νὰ σὲ ἀνακατέψῃ σ' αὐτὸ τὸ γράψιμρ ἀπάνω, σοῦ τὸ κάνει νὰ σὲ κοροϊδεύῃ καὶ νὰ σὲ φουρκίζῃ.

Ἄλλοιῶτικα, ἔλα τὰ κορίτσα κάνουν ἐργολαβία, καὶ ἡ ἐργολαβία δὲν εἶναι τῆς ντροπῆς δουλειὰ, γιατί τότες δὲν θὰ τὴν κάνωμε ὅλοι μας καὶ ὄλαις.

Τὸ φρέσκο ψάρι φαίνεται ἀπὸ τὰ μάτια· λοιπὸν φᾶτε μάτια ψάρια καὶ κοιλιὰ περιδρομο.

Φίλε Γιώργη

Ἄναγνωστόπουλε, ποὺ εἶσαι γραμματυρλὸς στὸ ὑπουργεῖο τῶν Οἰκονομικῶν, μοῦ γράφουν πολλὰ παράπονα οἱ συμπατριῶταίς σου ἀπὸ τὸ Μεσολόγγι, ὅτι παρασήκωσες τὴ μύτη σου χαμήλωσέ τὴν λοιπὸν λίγο, ἢ ἄλλοιῶτικα θὰ σοῦ τὴν ροκανίσωμε. Σοῦ τὰ γράφω ἔτσι ἕλαφρὰ, γιατί κάνεις τόσο πολὺ τοὺς φίλους του δὲν πρέπει νὰ δυσαρεστᾷ.

Σὺ εἶσαι φυσικὰ καλῶς, τί διαβόλος σ' ἐπιασε τώρα καὶ ἔγινες ἀρχοντοχωριάτης; μήπως κόλλησες Τρικουπίτιδα; Κάνε φρόνιμα, γιατί δὲν θὰ σὲ θέλῃ κάμμιὰ, ἀμὰ ποὺ μάθῃ πῶς εἶσαι κακὸς, ἐνῶ εἶσαι καλός.

Ἄληθινὰ, πῶς τὰ πᾶς μὲ τὸ μαυροφόρικο κοριτσάκι μας; Μασκαρατσίκο. Ἄμ, πάρτο νὰ οἰκονομηθοῦν καὶ οἱ φίλοι.

Κύριε

Γιώργη Λύκερη, ποὺ διευθύνεις τὸ κλωστήριό τοῦ Βαρουζάκη, μοῦ γράφουν πολλὰς κατηγορίας ἐναντίον σου, ὅτι δηλαδὴ ὅσοι ἐργάταις δὲν σοῦ ἀρέσουν, τοὺς κακοσυσταίνεις καὶ ὅτι προσκαλᾷς τῆς ἐργάτριας μέσκα στὸ γραφεῖό σου, καὶ τῆς φιλῆς ἱεροκρυφίως.

Ὅς πρὸς τὰ φιλήματα, καλὰ κάνεις, ἀφοῦ στέκονται τὰ κορίτσα καὶ τὰ φιλᾷς, τὴν ἴδια δουλειὰ θὰ ἔκανα κ' ἐγὼ καὶ κατὶ χειρότερα, ἂν βρισκόμουνα στὴ θέσι σου· ὡς πρὸς τὰς κακὰς συστάσεις, ἦμωσ κάνεις ἄσχημα, ὅπως κάνεις ἄσχημα

Ἐπειτα, ἀφοῦ δὲν εἶστε εὐχαριστημένοι, θέλωσε κι' αὐτός και ἔστειλε χίλιας φορὰς τὴν παραίτησί του στο ὑπουργεῖο γιὰ νὰ γλυτώσῃ ἀπὸ τὸ γιὰκά σας και νὰ γλυτώσῃτε και σεις ἀπὸ τὸν γιὰκά του. Ἀλλὰ δὲν ἔγινε, ὡς καθὼς λὲν, δεχτή. Τίς φταίει; Ὁ Μαγκούφης ὁ πρωθυπουργός. Πηγαίνετε λοιπὸν νὰ κάνετε καλὰ μ' αὐτόν.

Τσουτξέ, σὺ, κατάστρεψες τὴν Ἑλλάδα.

Φιλολογία.

Ἡ λέξις ξεβράκωτος εἶναι σωστὴ μετάφρασις τῆς λέξης τῆς γαλλικῆς ντεκολτέ, και πρὸς περισσώτερη πίστωση σου λέω πὼς ἡ φραντζέζες φοροῦν πανταλόνια ἀνοιχτὰ ἀπὸ μπρὸς και ἀπὸ πίσω, (ἄ, αὐτὰ εἶναι ἄσχημα λόγια και δὲν γράφονται και εἶναι κακοήθης ἐκεῖνος ποὺ τὰ γράφει) και διὰ τοῦτο, τὸ εἶδος τοῦτο τῶν πανταλονιῶν τὸ ὠνόμασε ἕνας φραντζέζος ντεκολτέ, και ὅτι αὐτὸ τὸ εἶδος τοῦ ντεκολτέ χρησιμεύει σὲ κείνες ποὺ τὸ φοροῦν σὰν μεζές, ἢ καλλιτέρα σὰν ἐλευθερὴ Κέρκυρα.

Σημ. Παληανθρώπου. Μὰ εἶπαμε μιὰ φορὰ πὼς αὐτὰ τὰ πράγματα δὲν εἶναι γιὰ νὰ γράφονται διὰ πολλοὺς λόγους, και εἶναι τῆς ντροπῆς ποὺ γράφονται, και ντρέπομαι κ' ἐγὼ ποὺ τὰ διαβάξω. Αὐτὸ μόνο μὰς ἔμεινε, νὰ κάνουμε ἔρευνα πὼς εἶναι φτειασμένα και τὰ βρακιὰ τῶν γυναικῶν. Ὁραία δουλειὰ. Δουλειὰ δὲν εἶχαμε και δουλειὰ βρήκαμε, νὰ καθώμαστε νὰ ψάχνουμε και τὰ βρακιὰ τῶν γυναικῶν, τί ἐμπεριέχουν μέσα. Ἄλλη φορὰ τέτοιαις ἀχρεϊότητες δὲν τῆς γράφω και νὰ μὲ πληρώνετε και ἔστω πρὸς γινῶσιν σας.

Κύριε!

Σοὺ γράφω θυμωμένα, και πολὺ μάλιστα και μέχρι τελευταίας στιγμῆς, διότι ἦρθε ἕνα νοστιμοκόριτσο στὸν δρόμο τοῦ Πραστείου και τῆς ἔδωσα ἕνα Παληανθρώπο, γιὰ νὰ τυλίξῃ τὰ στιβάλια τῆς τὰ καινούργια μέσα· αὐτὸ λοιπὸν τὸ νοστιμοκόριτσο ἔχωσε τὸν Παληανθρώπο στὴ τσέπη τῆς και λαθρεμπορικῶς μοῦ ἔσχισε τὸ τερτέρι μου, και τύλιξε τὰ στιβάλια του μέσα. Πρέπει δὲ νὰ ξέρης, ὅτι ἀπάνω σ' αὐτὸ τὸ τερτέρι τοῦ φύλλου, ποὺ μοῦ ἔκοψε, εἶχα γραμμένα βερρεσέδια, ἀπὸ τὰ ὁποῖα θυμοῦμαι μονάχα ἕξ δραχμαῖς ἑνὸς κανονιέρη μου. Τώρα μοῦ χρεωστᾶς νὰ μοῦ πληρώσῃς και τῆς ἕξ δραχμαῖς και ὅλα τὰλλα τὰ ξεχασμένα ποὺ ξέχασα.

Σημ. Παληανθρώπου. Στείλέ μου τὸ μορφοκόριτσο ποὺ λές πὼς σὺσχισε τὸ κατᾶστιχο νὰ σὲ πληρώσω ὅσα κάνει γιὰ νὰ μὴ σ'έχωμε ἀνάγκη. Σὲ τὲ μὰς;

Ἀπὸ τοὺς Γαργαλιάνους.

Μὰς ἦρθαν και δῶ Μαγδαληναῖς, ἤγουν σου καρὲ σανταντανίτισαις και μὰς ξεμουλίσαν ὅλους γέρους και νέους, παντρεμένους και ἀνύπαντρους. Καταντήσαμε ἑλεεινοί, ὡς και ἀνδράποδα τῶν ἀτσιγκάνιδων. Μὰς γδύνουν, χάσαμε τὰ μυαλά μας και πᾶμε νὰ χαθοῦμε. Αὐταῖς ἢ φαύλαις εἶναι φθορὰ τῆς κοινωνίας. Δὲν μιλᾶς τοῦ δημάρχου, πρὶν μὰς γδύσουν, νὰ τῆς διώξῃ.

Σημ. Παληανθρώπου. Σταθῆτε και ὕστερα ἀπὸ δέκα χρόνια ποὺ θὰ γείνουν οἱ σιδηρόδρομοι θὰ ἔρθω ταχυδρομικῶς νὰ τοῦ μιλήσω, και ἅμα ποὺ δὲν μὰς ἀκούσῃ τότενες τὸν περνοῦμε κι' αὐτόν στὸν Παληανθρώπο γιὰ ἱκανοποίησι. Ἀλλὰ ὡς ποὺ νὰ φτάσωμε ἐκεῖ, ἄς τοῦ ποῦμε ἐπὶ τοῦ παρὸν δυὸ λόγια.

Δυναμίει τῶν νόμων δὲν ἐπιτρέπεται σὲ καταστήματα ποὺ ὑπάρχουν ποτὰ νὰ ὑπηρετοῦν γυναῖκες.

Ἐσὺ λοιπὸν πὼς τὸ ἐπιτρέπεις; Αἶ, πὼς; Τί τρέχει; Τί συμβαίνει και τί γίνεται; Ἐφέρετε τί λέω ἴγώ; Λέω πὼς σεις οἱ ἐπιορχιώταις καταντήσατε νὰ γείνετε ποῖο χειρότεροι και ἀπὸ μὰς τοὺς φαύλους πλέον Ἀθηναίους. Οὐζῶ.

Ἔχομε και μονομαχίας,

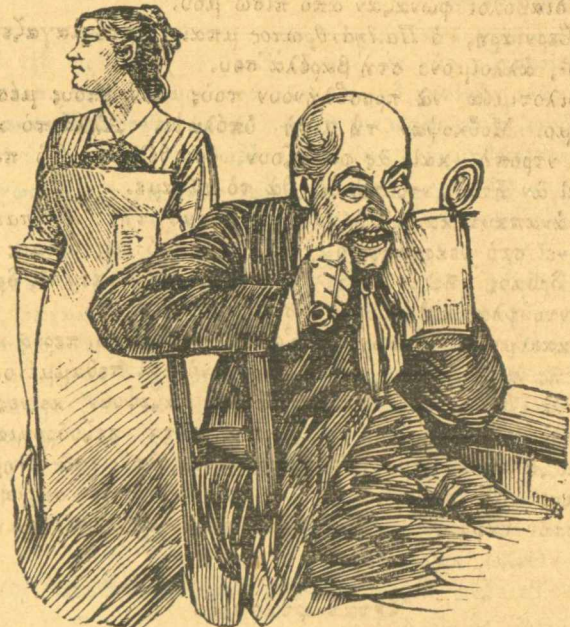
και νὰ τὰ ἐπίσημα γράμματα.

Κύριε. Οὐδένας σοῦ ἔδωσε τὸ δικαίωμα νὰ γράψῃς σὺ τὲ ἐσήμαινα ἐγὼ μὲ τὴν ἐκδίκησι τοῦ Ἀχιλλεῦ και νὰ κάνῃς κατᾶχρησι τῆς ἔννοιας μου, ἀφ' οὗ σὲ περιμένω νὰ σὲ σύρω μὲ τὴν καρρότσα μου ὡς Ἐχτωρ.

Προβατάρης.

Ἰστερόγραφο. Θὰ σοῦ στείλω και τοὺς μαρτύρους μου μὲ τοὺς ὁποίους ἐπὶ τοῦ παρὸν δὲν ἔχω πλησίον μου, και σοῦ ρίχνω τὸ γάντι ἀπὸ νῦν.

Σημ. Παληανθρώπου. Δέχομαι τὴν μονομαχία σου ἐντὸς μέσα σὲ κάμμιὰ ταβέρνα, παρόντων οὐσῶν και τῶν μαρτύρων, ὄσων πιόντων. Παρὰ ἀγρίεψες και σὺ ἀπὸ τὸν καιρὸ ποὺ γείνετε μασκαροαχιλλέας τῆς Τρωᾶς. Κύτταξ καλὰ νὰ μὴ σὲ πάρῃ ὁ Σλήμαν γιὰ ἀντίκα και σὲ καθίση στὸ Μουσεῖον τῆς ἀρχαιότης γιὰ κανένα ἀγαλμα τῆς Τρωάδος.

Ἐβίδια βουλή μου, ποὺ κατάντησες και δοῦλα τοῦ Τρικούπη.

Κύριε Διευθυντή

τῆς Ἀστρονομίας, σὲ παρακαλῶ νὰ μὰς πῆς πόσους ἔχει ὁ μῆνας και ἂν πληρώθηκαν οἱ κλητῆρες τὸν μισθὸ τοῦ Γενάρη. Θέλεις νὰ τοὺς βγάñῃς τώρα στὰ γερᾶματα κλέφταις;

Ἄμ τί εἶναι ὁ κάβουρας, τί εἶναι τὸ ζουμί του; Τί μιστὸ παίρνουν και νὰ τοὺς καθυστερᾶτε κιόλας του; Νᾶ, μ' αὐτὰ και μ' αὐτὰ δὲν ἔχομε κάμμιὰ ἀσφάλεια, γιὰτὶ πεινασμένο ἀρκοῦδι πὼς νὰ χορέψῃ; Νενόηκας και σὺ;